

at Lovforslaget selv i sin § 3 kun siger, at Amtsrepartitionsfonden kan komme til at yde Tilskud; men, sagde han, Lovforslagets Motiver hverken binde eller løse, det bliver Lovforslagets Indhold, hvorefter man vil komme til at rette sig, og i Lovforslagets § 3 staar der ikke et eneste Ord om, at Statskassen skal bidrage, altsaa maa Slutningen blive den, at det maa blive Amtsrepartitionsfonden, der har at bære Byrden. Nu forsvarede han Udvalgets Forslag til § 3 dermed, at det vel staar der, at Udgiften paahviler ikke Amtsrepartitionsfonden, det vil sige, at det ikke er en Pligt for Amtsrepartitionsfonden at betale, men dette ubeluffer ikke, at Amtsrepartitionsfonden kan komme til at betale. Dertil siger jeg imidlertid det Samme, som Ordsværen udtalte, at dette hverken binder eller løser, men at Meningen af Loven maa fremgaa af selve Indholdet i Loven, og der staar, at Udgiften ikke paahviler Amtsrepartitionsfonden, hvilket forekommer mig at være et Fingerpeg til, at Meningen skal være, at Byrden paahviler Statskassen, hvad jeg mener er urigtigt. Den ærede sidste Læser sagde, at Meningen er at opretholde den hidtidige Tilstand, som er, at Byrden ikke paahviler Amtsrepartitionsfonden; men er det Meningen, at § 3 skal udtale, hvad der hidtil har været gjældende, forekommer det mig, at naar dette skulde udtrykkes, maatte der tillige tilføies, at Byrden heller ikke skal paahvile Statskassen, men at der for hver Gang skal foretages en Forhandling. Nei, mig synes det, at Paragrafen vil faae det allerbedste Indhold, naar vi udelade disse Udtalelser om, hvor Udgiften ikke skal hvile, og ligefrem stemme for, at for hver Gang Udgiften overstiger, hvad man kan paalægge Privilegiehaveren, skal Sagen være Gjenstand for Forhandling med Ministeriet. Jeg fastholder for Øvrigt den Mening, at mindre betydende Ting maatte kunne afgjøres uden at gaa den mere besværlige Vej, og derfor foretrækker jeg Endringsforslaget af den ærede 2den Landssthingsmand for 5te Kreds (Oxenbøll), men i alt Fald gjentager jeg min anbefaling for mit Underendringsforslag.

Bonne: Jeg forlangte Ordet for lidt tiden, da min ærede Sidemand (Oxenbøll) udtalte, at den ærede næstforegaaende Læser (Strup) ligesom Udvalget ikke vilde dele lige mellem de to Faktorer, Amtsraadet og Statskassen, og han søiede til, at naar Nogen skulde nævnes, burde det være Amtsraadet. Jeg vil i Modsætning dertil udtale, at det forekommer mig, at naar Nogen skal nævnes, burde det være Statskassen. Det samme ærede Medlem udtalte ved en Motivering af et Forslag i et foregaaende Foredrag, at han vilde have Slutningen af § 3 stemt ud, fordi der ingen Færgeri gaar over Rjøbstadgrund, og som Følge deraf burde Rjøbstæderne heller ikke have nogen Forpligtelse. Jeg vil da, som en Konsekvens heraf, gjøre den Paastand gjældende, at der egent-

lig heller ikke paahviler Amtsraadene nogen Forpligtelse til at gaa udenfor deres Grund, og der, hvor Færgeløbene ere anlagte, er ikke Amtets Grund, men Statens Grund, Statens Afsgrund — det er Tilfældet, naar man undtager Smaa-Vær o. desl. — idet det i Almindelighed er en Statsdomæne, hvoraf Staten hæver sin Indtægt, hvilket ogsaa viser sig i det foreliggende Lovforslag, naar Ministeren har forbeholdt Staten de Afgifter, som Domænerne afgive, og desuden er der flere andre betydelige Afgifter af saadanne Domæner, f. Ex. 42,000 Rbd. aarlig af Opiersifferiet i Limfjorden. Derfor vilde det forekomme mig naturligt, at man nærmest holdt paa, at Staten burde have i alt Fald den største Del af de Byrder, der ville foraaarsages ved mere udvidede Foranstaltninger over de Afsgrunde, hvoraf Staten tager Indtægterne. — Jeg skal i Øvrigt, da Tiden er saa langt fremrykket, fatte mig i den størst mulige Korthed og kun tillade mig at tilføie med Henyn til Endringsforslagene, at jeg aldeles ikke ser mig i Stand til at stemme for det Endringsforslag, der er stillet af min ærede Sidemand (Oxenbøll). Han har ganske vist sagt, at Slutningsbestemmelsen deri var en praktisk Bestemmelse, men jeg vil udtale, at det er en praktisk Anvisning paa Amtskassen og en Anvisning, som forekommer mig, i nærværende Tilfælde, ikke at være berettiget. Jeg vil derimod for mit Vedkommende fuldstændig fastholde Udvalgets Endringsforslag under Nr. 4 til en ny § 3, og jeg vil fastholde det i dets Helhed, faalebes som det staar, og kan ikke stemme for den af den ærede Landssthingsmand for 4de Kreds foreslaede Endring. Naanlig gif den ærede Forslagsstiller i sin sidste Motivering ligesom ud fra, at der kun stod Ordene: „paahvile Udgifterne ikke Amtsrepartitionsfondene“; men det ærede Medlem læste ikke de følgende Ord om, at der hver Gang vil være at indlede Forhandling med Indenrigsministeriet. Altsaa forekommer det mig, at Forslaget er fuldstændig klart, som det er. Det paalægger ikke Staten Udgiften, men det fritager heller ikke Amtene for Udgiften; det tilsigter kun at værgе mod den Tilbøielighed, der kunde være til at lægge Udgiften over paa Amtsrepartitionsfonden, og det finder jeg i ethvert Fald der fuldstændig er værget imod, naar Udvalgets Forslag vedtages, som det staar.

Madvig: Jeg skal i saa faa Ord som muligt søge at paavise, at det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Strup), idet han reiste et almindeligt Spørgsmaal, ikke stillede dette Spørgsmaal rigtigt. Han gif ud fra, at naar Amtsraadet fik Bestyrelsen af Færgevesenet, fik det ogsaa Pengesvaret, og deri laa Forskjellen fra at have et Tilfyn. Der følger imidlertid med Bestyrelsen af Færgevesenet slet ikke et saadant Ansvar undtagen i en Betydning, hvormed der nu ikke tales. Naar man overdrager en Autoritet Bestyrelsen af en